

Odwwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba w składzie rozszerzonym) wydanego w dniu 17 maja 2018 r. w sprawie T-429/13, Bayer CropScience AG / Komisja Europejska, wniesione w dniu 27 lipca 2018 r. przez Bayer CropScience AG

(Sprawa C-499/18 P)

(2018/C 381/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Bayer CropScience AG (przedstawiciele: adwokaci K. Nordlander, C. Zimmermann, i A. Robert oraz M. Zdzieborska, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Kingdom of Sweden, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust, Stichting Greenpeace Council

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-429/13.
- Uwzględnienie żądania przedstawionego w pierwszej instancji i stwierdzenie nieważności rozporządzenia 485/2013 w zakresie, w jakim dotyczy ono wnoszącej odwołanie ⁽¹⁾.
- Obciążenie drugiej strony postępowania własnymi kosztami postępowania i kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie, w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo w sposób następujący:

Zarzut pierwszy odwołania: Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że wzrost stopnia pewności wcześniejszej wiedzy naukowej może być uznany za „nową” wiedzę naukową w rozumieniu art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009 ⁽²⁾.

Zarzut drugi odwołania: Sąd naruszył prawo przy wykładni art. 21 ust. 3 rozporządzenia 1107/2009, uznając, że Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) nie był zobowiązany do oparcia swojej oceny ryzyka na oficjalnych wytycznych obowiązujących w czasie przeglądu.

Zarzut trzeci odwołania: Sąd naruszył prawo przy zastosowaniu art. 21 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009.

Zarzut czwarty odwołania: Sąd naruszył prawo, nie określając właściwego stopnia naukowej pewności co do urzeczywistniania się rzekomych zagrożeń wymaganego dla zastosowania środków ochronnych.

Zarzut piąty odwołania: Sąd naruszył prawo, nie stosując standardów dokładnej i szczegółowej oceny ryzyka, którą należy przeprowadzić przed przyjęciem środków ochronnych,

Zarzut szósty odwołania: Sąd naruszył prawo, błędnie określając zakres stosowania i nie uwzględniając wymogów oceny oddziaływania na środowisko, którą należy przeprowadzić przed przyjęciem środków ochronnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 485/2013 z dnia 24 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzania substancji czynnych: klotianidyna, tiametoksam i imidachlopyrd oraz zabraniające stosowania i sprzedaży nasion zaprawionych środkami ochrony roślin zawierającymi te substancje czynne (Dz.U. 2013, L 139, s. 12).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009, L 309, s. 1).